

ماهنامه شکر تحولات تولید را بررسی کرد

کارنامه روشن حجتی را نمی توان نادیده گرفت

اقتصاد کلان در کانون توجه قرار دهد. علاوه بر این دولت یازدهم در بخش کشاورزی نسبت به دولت های قبلی خود کارنامه روشنی دارد و این چیزی نیست که دیده نشود. برای اینکه بتوانیم این کارنامه روشن در کشاورزی را نشان دهیم می توان به آمارها و اطلاعات گوناگون مراجعه کرد. اما پیش از آن ضرورت دارد که به نقش و سهم مدیریت کلان بخش کشاورزی و در رأس آن نقش مهندس محمود حجتی وزیر جهاد کشاورزی اشاره کرد. محمود حجتی پیش از اینکه در دولت یازدهم وزیر جهاد کشاورزی شود در دولت دوم اصلاحات نیز همین منصب را داشت.

در دوره ۴ ساله فعالیت وی در سال های ۱۳۸۰ تا ۱۳۸۴ و در شرایط آن دوره میزان تولید شکر از حدود ۸۰۰ هزار تن در سال زراعی ۱۳۸۰ به ۱/۲۵ میلیون تن در سال زراعی ۱۳۸۴ رسید که نشان دهنده رشدی حدود ۵۰ درصد در ۴ سال است.

محمود حجتی در تصدی این منصب در دولت یازدهم، مهمترین تصمیم راهبردی اش این بود که به تولید داخلی اهمیت داد و شرایط نامساعد راهبردی در این صنعت در دولت های نهم و دهم را دگرگون کرد.

در صفحه ۲

کارشان فهمید که چه کامیابی ها و چه ناکامی هایی در کارشان وجود دارد. علاوه بر این برای سنجش درجه موفقیت دولت حسن روحانی می توان آن ها را با دولت های قبلی مقایسه کرد. عقل و منطق حکم می کند که داده ها و ستانده های اقتصاد کلان هر دولت را مقایسه کرده و به نتایج خاص برسیم. واقعیت این است که دولت یازدهم به رغم برخی تصمیم های اشتباه در تاکتیک ها و رفتارهایی در اندازه های خرید و کلان در اقتصاد کلان موفق و کامیاب بوده است. راهبرد و استراتژی دولت یازدهم این بوده است که تعامل با دنیا را در مسیر برآورده کردن نیازهای

اقتصاد و فعالیت های اقتصادی از پیچیده ترین پدیده ها و فعالیت های انسانی و جامعه های بشری است و برخلاف آنچه تصور می کنند هرگز اداره اقتصاد کار ساده ای نیست، دولت های گوناگون با گرایش های سیاسی متفاوت در جامعه ها و سرزمین های گوناگون وجود دارند که بررسی مقایسه ای کار آن ها با یکدیگر می تواند معیار مناسبی برای نمره دادن به یک دولت باشد.

دولت حجت الاسلام حسن روحانی نیز یکی از صدها دولتی است که در جهان امروز کار اداره جامعه شان را در دست دارند و می توان با مقایسه

از گرداب منحنی فیلیپس بیرون آییم

بهمن دانایی

ویلیام فیلیپس اقتصاددان متولد نیوزیلند در سال ۱۹۵۸ مقاله مشهورش به نام رابطه بیکاری و نرخ تورم در انگلستان را در فصلنامه اکونومیکا منتشر کرد. در سال ۱۹۶۰ پل سامونلسون و رابرت سولو از نوشته فیلیپس استفاده کرده و رابطه میان تورم و بیکاری را بررسی کردند و پس از آن بود که اقتصاددانان این منحنی را قبول کرده و یادآور شدند نمی توان میان رکود و تورم آشتی برقرار کرد. به این معنی که برای کاهش نرخ تورم باید رکود در اقتصاد حقیقی ژرف تر و پرمایه تر شود. اما تجربه منحصر به فرد همزیستی مسالمت آمیز تورم و رکود و حرکت در مسیر این دو متغیر مهم اقتصاد در ایالات متحده بود که بدر تردیدها درباره سخن فیلیپس را در ذهن اندیشمندان نشان داد.

اما در سال های پس از آن اقتصاددانان همزیستی مسالمت آمیز در روندی کاهنده میان نرخ تورم و درجه رکود در اقتصاد را نیز دیدند. به این معنا که می توان ضمن کاهش نرخ تورم راه را برای اجتناب از رکود هموار کرد.

این نظریه آخری این روزها در کانون نظر و عمل قرار دارد و دستمایه سیاست گذاری اقتصاد در سطح کلان شده است. اما متأسفانه گویا در ایران به هر دلیل که شاید طرح علمی - کارشناسی آن در این نوشته کوتاه ممکن نیست، همزیستی مسالمت آمیز نرخ تورم و رکود نادیده گرفته شده است. سیاستگذاران اقتصادی در ایران به ویژه در دولت یازدهم و در حال حاضر نیز ضمن اینکه موفق شده اند نرخ شتابان تورم را مهار کنند به گونه ای رفتار کرده و تصمیم هایی اتخاذ کرده اند که به نظر می رسد در چنگ منحنی قدیمی فیلیپس افتاده و توانایی عبور از آن را ندارند. واقعیت این است که مهار تورم در سال های ۱۳۹۲ تا امروز این نظریه را در میان فعالان اقتصادی و اقتصاددانان مستقل از دولت زنده کرده است که دولت یازدهم با سرکوب تولید توانسته است مهار تورم را ممکن کند. دقت در آمارهای مربوط به تولید صنعتی نشان می دهد که غیر از رشد صنعت اتومبیل و برخی رشته های صنعتی که به بازارهای جهانی متصل شده اند و باتوجه به تحولات چین توانسته اند سرپا بمانند بخش عمده ای از صنعت ایران رشد چندانی را تجربه نمی کنند. دولت یازدهم با مسدود کردن روزه های نفس کشیدن صنایع و به ویژه واحدهای کوچک و متوسط در رشته های پرشماری از رشته های صنعتی راه را برای مهار تورم صاف کرده است.

اقتصاددانان و کارشناسان و فعالان اقتصادی باور دارند که کاهش قدرت خرید شهروندان به دلایل گوناگون از جمله تورم شتابان اوایل دهه ۱۳۹۰ که بر اساس آمارهای منتشر شده تا ۲۰ درصد تخمین زده می شود نیز به کاهش شتاب تورم کمک کرده است. این سرکوب تولید صنعتی و تولید به معنای این است که نرخ بیکاری آشکار و پنهان روندی فزاینده پیدا کرده و جامعه ایرانی در شرایط تهدید قرار گرفته است.

در صفحه ۳

اعطای لوح سپاس به قند چناران

دکتر جواد سیدحسینی معاون سیاسی امنیتی و اجتماعی استانداری خراسان رضوی و دکتر محمدرضا دارابی سرپرست دانشگاه علوم پزشکی این استان و دبیر کارگروه سلامت و امنیت غذایی در نامه ای به اسمعیل زرین زاده مدیرعامل واحد تولیدی قند چناران، از تلاش کارکنان این کارخانه تقدیر و دریافت لوح سپاس کارخانه برتر را به آنان تبریک گفتند.

در متن این تقدیرنامه آمده است:

گردانندگان چرخ صنعت، تفکری متعالی، دستانی پرتوان و عزم و اراده ای خستگی ناپذیر دارند، صنعتی که در مسیر سلامت و امنیت غذایی جامعه گام برمی دارد، یک سال پر تلاش، یک سال سربلند و یک سال تولید سالم، محصول اندیشه و عمل مدیرانی است که ما را بر آن داشته به پاس زحمات شان قدردان آن ها به عنوان واحد برتر سال

۱۳۹۶ باشیم. باشد که در این سال که آغازش مزین به کلام مقام معظم رهبری با عنوان اقتصادی مقاومتی، تولید و اشتغال رقم خورد با همت شما مدیران به جد و با افتخار شاهد جامعه ای سرشار از تولید و اشتغال با دستیابی حداکثری به امنیت و ایمنی فرآورده هایی غذایی باشیم. * نشریه شکر این موفقیت را به کارکنان و مدیران قند چناران تبریک می گوید.

قیمت شکر با ۸ ماه تأخیر اعلام شد

در حالی که وزارت جهاد کشاورزی اعلام کرده بود کشور طی ۳ سال آینده در زمینه شکر به خودکفایی خواهد رسید، فعالان صنعت قندوشکر از نارضایتی کشاورزان و احتمال کاهش قراردادهای تولید در سال زراعی جاری خبر می دهند.

در صفحه ۶

در صفحات دیگر

دستپخت اول بودجه ای دولت دوازدهم

قندوشکر ارزان تر از پارسال

دلان شکر را ارزان بخرند، به بازار ورود می کنیم

واردات شکر ممنوع شد

تنظیم هوشیارانه بازار داخلی و تضمین خوداتکایی

ماهنامه شکر تحولات تولید را بررسی کرد

کارنامه روشن حجتی را نمی‌توان نادیده گرفت

در دستورکار قرار داده است و این یک نقطه درخشان در کارنامه محمود حجتی به حساب می‌آید. اما پرسش مهم این است که آیا محمود حجتی و گروه همکارانش می‌توانند بدون همیاری، همراهی و سازگاری سایر وزارتخانه‌ها و نهادهای تصمیم‌ساز کار را دنبال کنند؟ واقعیت این است که پاسخ منفی است. وزارت جهادکشاورزی می‌تواند و تا امروز توانسته است بخش تولید زراعی را گونه‌ای سامان دهد که تولید شکر مرزهای عادی را پشت سر بگذارد و به رکوردهای تازه‌ای دست یابد و برای حفظ این وضع نیازمند استفاده از امکانات و توانایی‌های سایر نهادهاست. وزارت صنعت، معدن و تجارت یکی از نهادهایی است که چند سازمان آن درگیر این فعالیت است و متأسفانه در سال‌های اخیر کارآمدی نداشته‌اند.

در حالی که یکی از سازمان‌های زیرمجموعه این وزارتخانه می‌توانست با ارایه قیمت توافقی در موعد مقرر کار صنعت قندوشکر را به روزهای سخت نکشاند اما این اتفاق افتاد. سازمان برنامه و بودجه می‌تواند و باید در دادن اعتبارات موردنیاز و مطالبات کارخانه‌ها اقدام کند.

واقعیت‌ها را باید پذیرفت و کارنامه روشن یک وزیر دلسوز را به دلیل برخی نارسایی‌هایی که شاید از طرف دیگران اتفاق افتاده باشد را مخدوش نکنیم. این نکته نیز بدیهی است که مدیران ارشد وزارت جهادکشاورزی به دلایل مختلف نتوانند همه وعده‌های خود را محقق کنند.

خود راهبرد خودکفایی در تولید محصولات استراتژیک کشاورزی را در دستور کار قرار داد و بر این تعهد خود وفادار مانده است. رشد قابل توجه تولید محصولات کشاورزی از جمله تولید شکر در سال‌های فعالیت وی و همکارانش و رسیدن تولید شکر به ۱/۹ میلیون تن شکر که می‌تواند ایران را در یک قدمی خوداتکایی قرار دهد یک کارنامه روشن است. علاوه بر این دولت یازدهم و وزارت جهادکشاورزی در مناسبات با نهادهای مدنی از جمله انجمن صنفی کارخانجات قندوشکر نیز راهبرد تازه‌ای مبنی بر اعتماد دوجانبه را

از صفحه اول

در دولت نهم راهبرد مسؤولان این بود که با مقایسه‌های سطحی و غیرمنطقی راه واردات را باز کردند و تولید شکر را در سال ۸۷ به ۵۵۰ هزار تن تنزل دادند که می‌توان گفت یک سقوط بود. علاوه بر این سیاستگذاری‌های ناروشن و مبهم و به منفعت یک عده کوچک از واردکننده‌های متکی بر رانت، تولید را در مضیقه قرار دادند. در حالی که با سعی و تلاش مجموعه کارخانه‌ها تولید شکر در سال ۱۳۹۲ به ۱/۱ میلیون تن رسیده بود گروه مدیریت ارشد وزارت جهادکشاورزی در شروع کار

دستپخت اول بودجه‌ای دولت دوازدهم

نظام جمهوری اسلامی ایران از روز تولدش تا امروز به لحاظ ذاتی با نظام سیاسی حاکم بر ایالات متحده آمریکا سازگاری نداشته و ندارد. این ناسازگاری تاریخی که به مرز ۴۰ سال نزدیک می‌شود موجب شده است هرکدام از نظام‌های جمهوری اسلامی ایران و آمریکا با استفاده از انواع توانایی‌های مادی و ذهنی، دیگری را تضعیف کرده و این روزها شاید این مقابله‌گرایی میان دو نظام به اوج رسیده است. نوشته حاضر بدون اینکه توانایی‌های ایران در ناکام گذاشتن آمریکا را انکار کند، انواع آسیب‌های احتمالی که آمریکا می‌تواند بر جسم و جان ایران وارد کند را یادآور می‌شود تا شاید احتمال رخدادهای دیگر فراهم شود. تردیدی نیست که بزرگ‌ترین آسیبی که رهبران امروز کاخ سفید می‌توانند بر ایران وارد کنند در حوزه اقتصاد و کسب‌وکار ایرانیان است.

واقعیت این است که ایران در حوزه مقابله فرهنگی و اجتماعی با نظام سیاسی آمریکا توانایی‌های بیشتری دارد و به لحاظ نبردهای سیاسی و احتمالاً نظامی نیز دست ایران بسته نیست. اما آنچه مایه تضعیف ایران در برابر جاه‌طلبی‌های رهبر جدید آمریکا می‌شود بدون تردید نقاط ضعف در ساختار و بافت کسب‌وکار ایرانیان است. قصد نداریم بار دیگر سیاهه تنگناهای اقتصاد ایران در حوزه بانک و بیمه، صنعت و معدن، پول و ارز، صادرات و واردات و ناتوانی‌های رقابتی تولیدات ایران با کالاهای مشابه را یادآوری کنیم. این تنگناها مثل روز روشن است و از شدت بازگویی برای مردم و حتی فعالان اقتصادی و مدیران دولتی نوعی بی‌حسی ملی فراهم کرده است.

داستان این است که برای برطرف شدن ضعف بزرگ ایران در برابر آمریکا و متحدانش چه باید کرد؟

برخی معتقدند می‌توان با تکیه بر توانایی‌های داخلی این ضعف را برطرف کرد که به نظر می‌رسد این یک رویاست و دست‌کم تا زمان رسیدن به نقاط اوج توانایی‌ها ناممکن است. بزرگ‌ترین ضعف ایران در حال حاضر فقدان سرمایه‌های مالی و اقتصادی است که در داخل به دلایل گوناگون تهیه آن دشوار است. اما آیا باید تسلیم شد و شرایط تازه‌ای را تدارک ندید؟ واقعیت این است که اصلاحات اقتصادی در ایران یک ضرورت تمام‌عیار است که قطعاً و بدون شک باید همزمان با اصلاحات سیاسی به‌منصه ظهور برسد. برای اصلاحات اقتصادی از کجا می‌توان شروع کرد؟

اقتصاددانان باور دارند که اصلاحات از مسیر بودجه کل کشور یک مسیر ممکن و مهم است و می‌توان اصلاحات در ساختار بودجه‌نویسی شامل واقعی کردن دخل و خرج و گشودن راهی به سوی بهره‌برداری بهینه از همه امکانات بودجه‌ای این گام را برداشت. رئیس‌جمهور حسن روحانی اگر بخواهد در ایران و در ۴ سال پیش‌رو کاری انجام دهد که به اصلاحات منجر شود، باید از مسیر بودجه کل کشور این کار را انجام دهد.

اصلاحات بودجه‌ای می‌تواند آینه‌ای باشد که دولت در برابر جامعه اعم از نهادهای سیاسی، مذهبی، مدنی و اقبشار گوناگون مردم بگیرد و آنها از این آینه هر چه در اقتصاد هست را به‌طور واضح ببینند. برای مقابله با هر چه که نظام سیاسی آن را واجب می‌داند جز اصلاحات اقتصادی راهی نیست و بهتر است این اتفاق از مسیر اصلاحات بودجه عبور کند. این روزها معلوم می‌شود که نخستین دستپخت دولت دوازدهم در عرصه اصلاحات ساختاری بودجه کدام است و آیا گامی در این راه برداشته شده است.

بهبود احتمالی درآمدهای دولت ایران از فروش نفت خام

که چیزی در حدود ۱۰۰ میلیون بشکه در روز هست، این رقم بزرگی نیست. لیبی اعلام کرده است که به صادرات نفت این کشور لطمه نخورده و فقط به انتقال نفت خلل وارد شده است و تا یک هفته دیگر اختلال در خط لوله را برطرف خواهد کرد.»

به گفته خاتین‌اوغلو، به همین دلیل هم قیمت نفت دوباره در روز چهارشنبه ۳/۱ درصد کاهش یافت و دوباره به قیمت قبل بازگشت. داغاً خاتین‌اوغلو درباره نوسان بهای نفت و اینکه این روند در سال آینده میلادی چگونه خواهد بود نیز می‌گوید: «نوساناتی که در قیمت نفت بازار اتفاق افتاده کوتاه‌مدت است.

در سه ماهه اول حتی انتظار می‌رود که قیمت نفت کاهش پیدا کند زیرا تقاضای نفت کاهش خواهد یافت. اما از سه ماهه دوم به بعد انتظار می‌رود که قیمت نفت افزایش یابد. با این حال فکر نمی‌کنم قیمت نفت بالای ۶۵ دلار برود.»

خاتین‌اوغلو می‌گوید که ارزش واقعی قیمت نفت معمولاً با میزان عرضه و تقاضا در کوتاه‌مدت تعیین می‌شود، اما نه در فاصله‌ی یک یا چند روز.

۱۴ کشور عضو سازمان اوپک و ۱۰ کشور غیراوپک تولیدکننده نفت از جمله روسیه پذیرفتند که کاهش سقف تولید نفت را تا پایان سال ۲۰۱۸ تمدید کنند. این تصمیم چه تأثیری بر اقتصاد ایران که به درآمدهای هنگفت نفتی متکی است، دارد؟ قیمت نفت در هفته‌های اخیر کمی افزایش پیدا کرد. در حال حاضر نرخ یک بشکه نفت بین ۶۰ تا ۶۵ دلار در نوسان است. پیش‌بینی می‌شود اکثر کشورهای تولیدکننده نفت از جمله اعضای اوپک بتوانند سقف فعلی تولید نفت را حفظ کنند.

را حمله به یک پایانه انتقال نفت لیبی عنوان کرده‌اند. توقف انتقال نفت لیبی که روزانه حدود ۹۰ هزار بشکه برآورد شده بود، باعث افزایش نرخ نفت خام برنت شده است.

اما کارشناسان دلایل دیگری را هم برای افزایش بهای نفت عنوان می‌کنند. در صورت تداوم این روند و در شرایط ایستادن قیمت نفت در سال ۲۰۱۸ تا پیرامون میانگین ۶۵ دلار برای هر بشکه نفت درآمد دولت ایران از صادرات این محصول افزایش قابل توجهی خواهد داشت. دولت میانگین قیمت فروش نفت در بودجه سال آینده را نزدیک به ۵۰ دلار برای هر بشکه لحاظ کرده است و در صورت تعیین قیمت نفت ر میانگین ۶۰ دلار افزایش ۲۰ درصدی از صادرات نفت در صورتی که میزان فروش در سطح فعلی باقی بماند اتفاق خوبی خواهد بود. داغاً خاتین‌اوغلو، کارشناس نشریه تخصصی «نچرال گس وورلد» در لندن، در این رابطه به دوچهره‌ولسه چنین توضیح می‌دهد: «افزایش قیمت نفت گذشته با انفجار خط لوله نفتی لیبی با ظرفیت انتقال ۹۰ هزار بشکه نفت در روز ارتباط دارد.»

به گفته این کارشناس، از آن هم مهم‌تر، خط لوله «فورتیز» بریتانیا نیز که به دلیل تعمیرات با نصف ظرفیت کار می‌کرد، روز چهارشنبه ۲۷ دسامبر دوباره به ظرفیت اصلی خود رسید. خاتین‌اوغلو تأکید می‌کند: «روی هم رفته اگر ما انفجار خط لوله نفتی لیبی و کاهش صددرصدی انتقال نفتی فورتیز بریتانیا را هم در نظر بگیریم، روزانه انتقال نفت جهان ۵۰۰ هزار بشکه در روز کاهش پیدا می‌کند. لذا در مقابل تولید کنونی تولید نفت و میعانات (نوعی نفت خام فوق‌سبک و گران‌تر از نفت خام که از میدان‌های گازی تولید می‌شود)

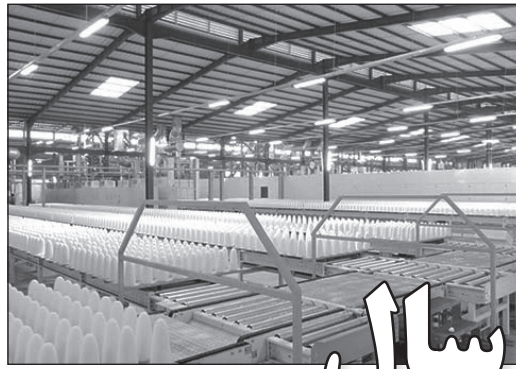
در حالی که گمانه‌زنی‌های جهانی برای قیمت هر بشکه نفت در بازارهای جهانی برای سال ۲۰۱۷ بدبینانه بود اما روند تحولات در این بازار گونه‌ای شد که قیمت در سطح بالاتر از میانگین پیش‌بینی‌ها ایستاده است. برای نخستین‌بار بهای هر بشکه نفت خام برنت در چند روز گذشته از ۶۷ دلار گذشت و به نرخ بعد از ماه مه سال ۲۰۱۵ رسید. علت گران شدن نفت حمله به پایانه نفتی السیدر لیبی بوده است.

اما کارشناسان دلایل دیگری را هم عنوان می‌کنند. معاملات نفت خام برنت روز سه‌شنبه (۵ دی ۲۶ دسامبر) به ۶۷/۳ دلار رسید و این نرخ بالاترین سطح قیمت در دو سال و نیم گذشته بوده است. اما بهای نفت نتوانست ثابت خود را حفظ کند و در روز چهارشنبه تا ۶۶/۶۳ دلار سقوط کرد. نفت خام برنت یکی از مهم‌ترین مراجع قیمت‌گذاری نفت خام در بازار بین‌المللی است و حدود دوسوم نفت مبادله‌شده در بازار بین‌المللی بر اساس نفت برنت قیمت‌گذاری می‌شود. اما همزمان با نوسان قیمت نفت خام برنت، نفت خام وست‌تگزاس آمریکا هم روز چهارشنبه با ۵۹/۷۰ دلار معامله شد. اوج گرفتن تولید نفت آمریکا و تقاضای محدود این نوع نفت در بازارهای جهانی باعث شده است که قیمت آن همپای نفت اوپک و برنت اوج نگیرد. آمارهای رسمی سایت اوپک از هفته گذشته تاکنون به‌روزرسانی نشده است، اما با توجه به کاهش ۱/۲ میلیون بشکه‌ای نفت اوپک در سال جاری، انتظار می‌رود که در سال جاری قیمت سبد نفتی این سازمان در سطح بالاتری نسبت به نفت آمریکا باشد، کما اینکه در ماه‌های گذشته نیز چنین بوده است. دلیل نوسان قیمت نفت خام

قند و شکر

ارزان‌تر از پارسال

از گرداب منحنی فیلیپس بیرون آیم

از صفحه اول

دولت یازدهم متأسفانه به دلیل تنگناهایی که در زمان تحویل اقتصاد دولت قبلی داشت و با هدف جلوگیری از عدم تعادل‌های بنیادین سیاست مهار تورم را پیش گرفت و از آن پس این سیاست را مایه افتخار تلقی کرده و حاضر شده است میزان اشتغال در صنعت را برای حفظ این افتخار در خطر قرار دهد. افرادی که مسایل را واقع‌بینانه‌تر نگاه می‌کنند و به متغیرهای اقتصادی به‌لحاظ اهمیت در امروز و فردای جامعه وزن می‌دهند باورش‌شان این است که رکود می‌تواند آسیب‌های جدی‌تری به کل اقتصاد وارد کند. اینک در شرایطی که دولت و بانک مرکزی اخبار پرشماری از دادن تسهیلات هزاران میلیارد تومانی برای ایجاد اشتغال به شهروندان می‌دهند و در حالی که شمار قابل‌اعتنایی از نگاه‌های صنعتی ایران در رشته‌های گوناگون از جمله صنعت قند با شرایط نامساعد مواجه شده‌اند آیا حفظ اشتغال موجود اقدامی منطقی‌تر نیست. در صورتی‌که وضع موجود و سیاست‌گذاری‌های انقباضی ادامه پیدا کند علاوه بر اینکه نرخ بیکاری افزایش می‌یابد احتمال اینکه درآمد دولت از بخش مالیات به‌دلیل زیانده شدن واحدهای صنعتی کاهش یابد در شرایط بالاتری قرار می‌گیرد. توصیه فعالان صنعت و اقتصاد به دولت دوازدهم این است که ضمن تلاش برای تثبیت قیمت‌های علامت‌دهنده به نرخ تورم، راه عبور از رکود را با رها کردن سیاست‌های انقباضی صرف فراهم کند.

کارخانه قند شمال خوزستان پس از ۱۵ سال تعطیلی وارد مدار تولید شد

چرخ تولید در کارخانه قند شمال خوزستان در شوش با گذشت بیش از ۱۵ سال توقف بار دیگر به چرخش درآمد. کارخانه قند شمال خوزستان با پشت‌سر گذاشتن مراحل پیش‌راه‌اندازی در چند هفته گذشته با حضور استاندار خوزستان و جمعی از مدیران استانی بار دیگر وارد مدار تولید شد. مدیرعامل کارخانه قند شمال خوزستان گفت: برای احیا و راه‌اندازی مجدد کارخانه قند شمال خوزستان ۶۰۰ میلیارد ریال اعتبار هزینه شده است. مجتبی زرنندی افزود: کارخانه قند شمال خوزستان در نخستین گام روزانه ظرفیت دریافت ۵ هزار تن چغندر قند را دارد. وی میزان اشتغال ایجاد شده برای نیروهای بومی شهرستان شوش در این کارخانه را ۳۰۰ نفر به‌صورت مستقیم عنوان کرد و گفت: در گام نخست سالانه بین ۵۰ تا ۶۰ هزار تن شکر سفید در این کارخانه تولید می‌شود. زرنندی گفت: کارخانه قند شمال خوزستان همچنین سالانه ظرفیت تصفیه ۶۰ تا ۸۰ هزار تن شکر خام را دارد. کارخانه قند شمال خوزستان در سال ۱۳۵۴ تأسیس و در سال ۱۳۶۳ به بهره‌برداری رسید. کارخانه قند شمال خوزستان به‌عنوان یکی از کارخانه‌های بزرگ تولید شکر کشور پس از واگذاری به بخش خصوصی در سال ۱۳۸۲ تعطیل شد و کارگران شاغل در آن بیکار شدند. تعطیلی این کارخانه بزرگ تولید شکر در شوش علاوه بر تشدید بیکاری در شمال خوزستان، موجب توقف کشت محصول چغندر قند در استان برای بیش از یک دهه شد.

سال ۱۳۹۵ نیز ۱۲/۴ درصد کاهش را تجربه کرده است. این کاهش قیمت قند و شکر آیا جز با رشد تولید داخلی ممکن می‌شد رشد منفی قیمت فروش شکر در بازار داخلی در حالی است که نرخ تورم در همین مدت حداقل ۱۰ درصد بوده است. آمارهای ارائه شده از سوی بانک مرکزی نشان می‌دهد قیمت گوشت مرغ در یک‌سال منتهی به ۱۳۹۶/۱۰/۱ رشدی برابر با ۷/۵ درصد را تجربه کرده است. افزایش یک‌ساله گوشت گوسفند با استخوان در مدت یادشده ۱۵/۱ درصد و گوشت گوساله ۱۳/۵ درصد گزارش شده است. در سال منتهی به ۱۳۹۶/۱۰/۱ قیمت هر کیلوگرم ماست معادل نیم درصد، شیر پاستوریزه ۷/۷ درصد افزایش قیمت را تجربه کرده‌اند. قیمت هر کیلوگرم تخم‌مرغ نیز در یک سال منتهی به اول دی‌ماه امسال ۵۳/۷ درصد رشد داشته است. این تغییرات قیمت با لحاظ افزایش دست‌کم ۱۰ درصدی نرخ ارز معتبری مثل دلار است.

شده. اما این دو گروه در چند سال اخیر با ورود و اندیشه خوداتکایی از سوی دولت مواجه شدند. نتیجه کار دولت یازدهم و انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر در سال‌های اخیر رونق تولید داخلی بوده است. این رونق موجب شد که تولید داخلی در مرز خوداتکایی باشد. اما این همه کار نبود و نیست. آثار این خودکفایی را می‌توان در قیمت این محصول در داخل کشور مشاهده کرد. تازه‌ترین آمار استخراج شده از سوی بانک مرکزی نشان می‌دهد قیمت هر کیلوگرم شکر در هفته منتهی به اول دی‌ماه ۱۳۹۶ معادل ۳۱۲۰ تومان بوده است که نسبت به هفته قبل از آن یعنی هفته منتهی به ۲۳ آذرماه تغییری نداشته است. نکته جذاب این است که قیمت هر کیلو شکر در هفته منتهی به هفته مشابه سال قبل حدود ۱۳/۲ درصد کاهش داشته است. از طرف دیگر گزارش بانک مرکزی نشان می‌دهد در هفته منتهی به اول دی‌ماه ۱۳۹۶ قیمت هر کیلو قند نسبت به هفته مشابه

سال‌های طولانی بود که تولیدکنندگان قند و شکر با دو گروه مجادله داشتند. یک گروه از مجادله‌کنندگان با قند و شکر، مدیران میانی برخی دستگاه‌های دولتی بودند که بدون بررسی‌های همه‌جانبه و بدون دقت نظر در مسال گوناگون به مدیران ارشد خود و به دولت و جامعه آدرس غلط می‌دادند و می‌گفتند اگر واردات قند و شکر حذف شود، قیمت این محصول در بازار با التهاب مواجه شده و مصرف‌کنندگان آسیب می‌بینند. این گروه از مدیران که می‌توان آن‌ها را خوش‌بینانه به کارشناسان کارناپلد و بدبینانه به مدیران طرفدار رانت تقسیم کرد، در سال‌های ۱۳۸۴ تا پایان کار دولت دهم بر اقتصاد قند و شکر حاکم بودند نتیجه فعالیت این گروه در سال‌های یادشده به‌ویژه از ۱۳۸۵ تا ۱۳۸۷ کاهنده شدن تولید چغندر و شکر در داخل و افزایش واردات بود. گروه دیگر از مخالفان رشد تولید داخلی شکر یک گروه کوچک از تجار انحصارگر بوده و هستند که با پشتکار تمام مدام در گوش مدیران مزمزه می‌کردند که واردات شکر به نفع دولت و مردم خواهد

متوسط قیمت خرده‌فروشی برخی از مواد خوراکی در تهران - هفته منتهی به ۱۳۹۶/۱۰/۱ (قیمت به ریال)

گروه و کالا	واحد	قیمت میادین شهرداری	متوسط قیمت در سطح شهر:			درصد تغییر نسبت به:		
			هفته جاری	هفته قبل	هفته مشابه قبل	هفته قبل	هفته مشابه قبل	سال قبل
۶- سبزی‌های تازه								
خیار	کیلو	۲۸۰۰۰-۳۶۵۰۰	۳۹۷۲۰	۳۷۰۴۰	۳۲۹۱۰	۷/۲	۱۰/۱	۴۲/۰
گوچه‌فرنگی	کیلو	۲۳۰۰۰-۳۹۰۰۰	۴۲۷۱۰	۴۴۷۹۰	۳۹۸۲۰	-۴/۶	۷/۳	۸۲/۲
بادنجان	کیلو	۱۶۵۰۰-۲۱۰۰۰	۳۱۸۶۰	۳۱۵۱۰	۳۲۰۶۰	۱/۱	-۰/۶	۴۱/۹
کدو سبز	کیلو	۲۶۰۰۰-۲۸۵۰۰	۳۸۱۴۰	۳۵۲۲۰	۲۷۷۶۰	۸/۳	۳۷/۴	۵۰/۸
سیب‌زمینی	کیلو	۱۳۰۰۰-۱۴۵۰۰	۲۰۶۵۰	۲۰۷۶۰	۲۰۷۱۰	-۰/۵	-۰/۳	۲۰/۸
پیاز	کیلو	۱۷۰۰۰-۲۲۰۰۰	۲۴۲۱۰	۲۴۳۲۰	۲۴۳۴۰	-۰/۵	-۰/۵	۵۶/۲
لوبیا سبز	کیلو	۳۵۰۰۰	۵۱۸۰۰	۴۷۵۹۰	۴۷۱۵۰	۸/۸	۹/۹	۵۴/۶
سبزی‌های برگی	کیلو	۱۷۰۰۰-۱۸۵۰۰	۳۴۱۸۰	۳۴۰۳۰	۲۹۹۳۰	۰/۴	۱۴/۲	۱۶/۰
۷- گوشت قرمز								
گوشت گوسفند با استخوان	کیلو	۳۲۰۰۰-۴۳۰۰۰	۴۶۵۲۶۰	۴۶۵۲۶۰	۴۶۵۰۹۰	.	.	۱۵/۱
گوشت گاو و گوساله بی‌استخوان	کیلو	۳۷۱۰۰-۴۱۵۰۰	۴۱۴۲۴۰	۴۱۴۲۶۰	۴۱۴۲۶۰	.	.	۱۳/۵
۸- گوشت مرغ								
گوشت مرغ	کیلو	۶۶۲۰۰-۶۸۲۰۰	۷۴۵۳۰	۷۳۸۳۰	۷۳۶۷۰	۰/۹	۱/۲	۷/۵
۹- قند و شکر								
قند	کیلو	۳۵۰۰۰	۳۷۰۷۰	۳۷۰۷۰	۳۷۰۷۰	.	.	-۱۲/۴
شکر	کیلو	۳۱۲۰۰	۳۲۲۷۰	۳۲۲۷۰	۳۲۲۷۰	.	.	-۱۳/۲
۱۰- چای								
چای خارجی	بسته ۵۰۰ گرمی	*	۲۳۹۵۱۰	۲۳۹۵۱۰	۲۳۶۵۶۰	.	۱/۲	۱۹/۵
۱۱- روغن نباتی								
روغن نباتی جامد	حلب ۵ کیلویی	۲۳۰۰۰-۲۵۰۰۰	۲۵۱۱۸۰	۲۵۱۱۸۰	۲۵۱۱۸۰	.	.	۷/۰
روغن نباتی مایع	لیتر	۵۰۰۰۰	۵۲۴۳۰	۵۲۴۳۰	۵۲۴۳۰	.	.	-۰/۹

نجات بازار شکر با گرایش به سمت اتانول ۲۵ سپتامبر ۲۰۱۷

(نشریه بین المللی شکر و شیرینی کنندگان (Folichts))

منبع: نیشکرنیوز

زمانی که قیمت‌های شکر به پایین‌ترین سطح خود طی ۱۶ ماه (یعنی ۲/۵۳ برای هر پوند) رسید، ظاهراً شیب تند انعقاد قراردادهای شکر خام شماره ۱۱ متوقف شد، در حالی که فرایند قراردادهای شکر سفید لندن با کاهش قیمت ادامه یافت و در اواسط آگوست به ۳۶۰/۴۰ دلار برای هر تن رسید. این قیمت، پایین‌ترین سطح قیمتی پس از سپتامبر ۲۰۱۵ بود.

گذشته تغییر نکرده است. تولید شکر ترکیه در سال ۲۰۱۶-۱۷ به ۲/۸ میلیون تن افزایش یافت که دلیل آن، افزایش ۱۸ درصدی سطح زیرکشت چغندر قند و چشم‌انداز عملکرد بسیار بالای محصول بوده است. انتظار می‌رود مقدار تولید شکر این کشور برای سال ۲۰۱۷-۱۸ در همین سطح پایدار باشد. کشاورزان اوکراینی در سال ۲۰۱۷-۱۸، ۲۰٪ سطح زیرکشت خود را در حدود ۷ درصد افزایش دادند. علی‌رغم اینکه پیش‌بینی می‌شود تعداد کارخانه‌های فعال، از ۴۲ کارخانه سال گذشته به ۴۶ واحد در سال ۲۰۱۷-۱۸ افزایش یابد لیکن باتوجه به شرایط نامساعد آب و هوایی، انتظار می‌رود عملکرد و محتوای شکر در محصول چغندر نسبت به سال گذشته با کاهش مواجه شود. این عوامل می‌تواند باعث شود که میزان تولید فصل جدید در سطح ۲/۲ میلیون تن، بدون تغییر باقی بماند.

آمریکای شمالی و مرکزی

تخمین زده می‌شود که تولید شکر آمریکای جنوبی در سال ۲۰۱۷-۱۸ به ۴۷/۱ میلیون تن برسد، که این رقم پایین‌ترین میزان تولید در ۴۸/۱ میلیون تن امسال است. پیش‌بینی شده است تولید شکر در آمریکای شمالی و مرکزی به ۲۳ میلیون تن افزایش یابد که از تولید ۲۲/۷ میلیون تنی سال گذشته بیشتر است. ایالات متحده، بزرگترین تولیدکننده این منطقه بوده و کشورهای مکزیک و گواتمالا بعد از آن قرار دارند. عملیات خرید کردن نیشکر سال ۲۰۱۶-۱۷ در مکزیک در حالی که به پایان رسید که تولید شکر کمتر از حد انتظار بوده و فقط ۶/۱ میلیون تن شکر تولید شد. مجموعه‌ای از عوامل مختلف از جمله، عملکرد کمتر نیشکر، ضریب استحصال کمتر شکر و همچنین سطح نسبتاً کمتر برداشت در مقایسه با سال‌های قبل، از علل کاهش تولید بودند. در حال حاضر برای سال ۲۰۱۷-۱۸ پیش‌بینی می‌کنیم که با یک افزایش جزئی در محصول، سطح تولید به ۶/۲ میلیون تن برسد. تأثیر بارندگی‌هایی که از ماه مه شروع شد قابل توجه نبود و اختلافات تجارت شکر با آمریکا نیز پس از اتمام برداشت رفع شده و صادرات شکر این کشور به صورت عادی درآمد است.

پیش‌بینی می‌شود که در سال ۲۰۱۷-۱۸، تولید شکر ایالات متحده کمی افزایش داشته و به ۸/۱ میلیون تن برسد که ۰/۲ میلیون تن بیشتر از پیش‌بینی قبلی و اندکی زیاده‌تر از ۰/۸ میلیون تن تولید سال قبل است. به نظر می‌رسد در فصل جدید، تولید شکر چغندر تا حد زیادی ثابت و به کمتر از ۴/۶ میلیون تن برسد، درصدا صادرات چغندرهای انبار شده در سال ۲۰۱۶-۱۷ به‌طور غیر عادی بالا بوده و انتظار می‌رود در فصل جدید به حالت عادی برگردد. با این حال، سطح زیرکشت امسال تقریباً ۲/۵ درصد کمتر است. برآورد می‌شود تولید شکر نیشکری هم در سال ۲۰۱۷-۱۸ اندکی افزایش یافته و به ۳/۵ میلیون تن برسد. انتظار می‌رود تولید شکر گواتمالا در فصل جدید، از ۲/۹ میلیون تن سال ۲۰۱۶-۱۷ به ۳ میلیون تن افزایش یابد. به نظر می‌رسد که بهبود عملکرد نیشکر، باعث افزایش تولید شود.

صنعت شکر کوبا، فصل آسیاب ۲۰۱۶-۱۷ را با تولید حدود ۱/۹ میلیون تن شکر به پایان رساند که نشان‌دهنده ۱۹ درصد افزایش نسبت به سال گذشته است. در ابتدا انتظار می‌رفت که باتوجه به شرایط مناسب آب و هوایی در سال ۲۰۱۷-۱۸، میزان تولید این کشور به ۲ میلیون تن برسد، اما به‌دلیل آسیب‌های زیاد ایرما، انتظار می‌رود که تولید این فصل در حدود سال گذشته باشد.

آمریکای جنوبی

تخمین زده می‌شود که تولید شکر آمریکای جنوبی در سال ۲۰۱۷-۱۸ به ۴۷/۱ میلیون تن برسد، که این رقم پایین‌ترین میزان تولید در ۴۸/۱ میلیون تن امسال است. تولید تراز سال ۲۰۱۷-۱۸ برزیل در منطقه جنوب مرکزی به دو بخش تقسیم می‌شود که شامل یک دوره در انتهای فصل برداشت جاری (۲۰۱۷-۱۸) از اکتبر تا پایان فصل برداشت در منطقه جنوب مرکزی و بخش دوم شروع فصل برداشت ۲۰۱۸/۱۹ (تا ۳۰ سپتامبر ۲۰۱۹) می‌باشد. بنابراین تولید واقعی تراز سال ۲۰۱۷-۱۸ و ابستگی بسیار زیادی به نیمه نخست دوره برداشت محلی ۲۰۱۸-۱۹ دارد که پیش‌بینی آن در حال حاضر مشکل است. به‌طور کلی حجم تولید نیشکر در عملیات خرید کردن ۲۰۱۸ آتی می‌تواند به‌علت تجدید کشت این محصول در اوایل امسال، رونق یابد. هرچند طبق هشدار یونیکا، آب و هوای غیرعادی خشک در کمربند تولید نیشکر منطقه جنوب مرکزی، تولید نیشکر را در باقیمانده زمان سال ۲۰۱۷ و ۲۰۱۸ کم خواهد کرد. در ابتدا میزان بارندگی‌های بالاتر از میانگین ماه‌های آوریل و مه، باعث خوش‌بینی در افزایش تولید برای سال ۲۰۱۷ شد، ولی اکنون به‌علت عدم بارندگی به‌مدت تقریباً ۷۰ روز از اول ژوئن تا اواسط آگوست، انتظارات کاهش یافته است. یونیکا اعلام کرده است که میزان تولید نیشکر در دهه سوم برداشت ۲۰۱۷، خیلی بدتر از وضعیت آن تا این تاریخ خواهد بود. به‌علاوه مزارع زیرکشت نیشکر در ماه‌های ژوئیه و آگوست، آب کمتری دریافت کرده‌اند و این موضوع تأثیر شدیدی در کاهش تولید سال آینده خواهد داشت. در مجموع، انتظار می‌رود که تولید شکر برزیل در سال ۲۰۱۷-۱۸ (اکتبر/سپتامبر) به ۳۹/۵ میلیون تن کاهش یابد، درحالی‌که این رقم برای سال ۲۰۱۶-۱۷ در حدود ۴۰/۴ میلیون تن بوده است. قبلاً میزان تولید برزیل برای هر دو فصل را در حدود ۴۰/۱ میلیون تن تعیین کرده بودیم. تولید شکر کلمبیا از ۲/۲

دیده می‌شود به‌طوری‌که پیش‌بینی می‌شود تولید شکر این منطقه با افزایش ۸/۸ میلیون تن نسبت به سال قبل، به رقم ۶۹/۱ میلیون افزایش یابد. این افزایش به‌واسطه بهبود کاستی‌های ناشی از خشکسالی در برخی کشورها و افزایش سطح زیرکشت است. انتظار می‌رود که تولید شکر در اروپا نیز به‌طور قابل‌ملاحظه‌ای افزایش یابد و کل تولید در فصل جدید به ۳۴/۳ میلیون تن برسد که ۱۲ درصد بیشتر از رقم ۳۰/۱ میلیون تن سال قبل است. لغو مقررات سهمیه‌بندی تولید شکر در اتحادیه اروپا، باعث افزایش تولید در این منطقه خواهد شد، با این حال در صورت مساعد بودن شرایط آب و هوایی در روسیه، این کشور نیز شاهد ثبت رکورد تولید شکر خواهد بود. برآورد می‌شود آفریقا نیز در سال ۲۰۱۷-۱۸ شاهد افزایش چشمگیر ۱/۱ میلیون تنی در تولید شکر باشد، این امر در صورت رفع مشکلات بهره‌برداری آسیاب‌های جدید در اتیوپی و تحقق پیش‌بینی‌های بهبودی شرایط خشکسالی در آفریقای جنوبی و سوازیلند محقق خواهد شد. تولید شکر آمریکای شمالی و مرکزی در سال ۲۰۱۷-۱۸ به ۲۳ میلیون تن خواهد رسید که ۰/۳ میلیون تن بیشتر از تولید سال گذشته است. تولید شکر آمریکای جنوبی در سال ۲۰۱۷-۱۸ (اکتبر/سپتامبر) به ۴۷/۱ میلیون تن خواهد رسید که در مقایسه با رقم مشابه ۴۸/۱ میلیون تن سال گذشته، کاهش نشان می‌دهد و عمده این کاهش نیز به افت تولید در برزیل معطوف می‌شود. نهایتاً اینکه احتمال می‌رود میزان تولید شکر در منطقه اقیانوسیه به ۵/۲ میلیون تن برسد که نسبت به سال قبل تغییری نکرده است.

اروپا

تولید شکر اروپا در سال ۲۰۱۷-۱۸ به میزان قابل‌توجهی افزایش خواهد یافت؛ افزایش سطح زیرکشت محصول در اتحادیه اروپا، روسیه و اوکراین، زمینه این رشد تولید را فراهم کرده است. بازار شکر اروپا در سال ۲۰۱۷-۱۸، وارد دوره جدیدی می‌شود به‌طوری‌که طی آن، کشاورزان برای اولین بار پس از ۵ دهه، محصول خود را در وضعیتی کاشته‌اند که با هیچ‌گونه محدودیتی در سهمیه‌بندی بازار مواجه نخواهند شد. در هفته‌های اخیر، شرایط رشد مناسب به‌همراه بارندگی‌های کافی در همه مناطق تولید عمده اروپا، منتهی به ارائه نتایج مطلوب در بررسی‌های تولید چغندر قند این منطقه شد. ابتدا معتقد بودیم که تولید جهانی به میانگین ۵ سال گذشته (و یا اندکی بالاتر از آن) خواهد رسید و شیب ملایم روند تولید ۱۰ سال گذشته را ادامه خواهد داد، ولی اکنون به‌نظر می‌رسد که برخی از کشورهای اروپایی به تولید بی‌سابقه شکر در واحد سطح رسیده‌اند. با در نظر گرفتن این موضوع و اینکه یک افزایش ۱۶ درصدی در مناطق زیرکشت ایجاد شده است، برآورد فعلی ما بر این است که تولید اتحادیه اروپا در فصل جدید به ۲۰/۹ میلیون تن افزایش می‌یابد که ۰/۵ میلیون تن از پیش‌بینی قبلی و ۳/۶ میلیون تن از تولید سال قبل بیشتر است.

روسیه در سال ۲۰۱۶-۱۷، حدود ۶/۶ میلیون تن شکر تولید کرد که رقم بی‌سابقه‌ای بود. سطح زیرکشت چغندر قند در سال ۲۰۱۷-۱۸ حدود ۷/۹ درصد افزایش یافته است که در صورت برقراری شرایط آب و هوایی مناسب تا آخر مرحله رشد، می‌تواند باعث افزایش تولید و رسیدن به رقم بی‌سابقه‌ای در این کشور شود. با توجه به اینکه در زمان نگارش این گزارش، تقریباً یک سوم محصول این کشور برداشت شده است، نشان‌هایی وجود دارد که میزان تولید کمتر از سال قبل خواهد بود (۳/۷ درصد تا این زمان) ولی این کاهش با افزایش شدید میزان شکر در محصول قابل‌جبران است. رویهم رفته، این وضعیت ممکن است در طی دوره اکتبر/سپتامبر، منجر به تولید ۶/۷ میلیون تن شکر در این منطقه گردد که ۰/۶ میلیون تن بیشتر از تخمین قبلی و معادل تولید سال گذشته است.

پیش‌بینی‌های ما برای ترکیه و اوکراین نسبت به ارزیابی‌های

در مورد شکر خام، افزایش قیمت‌های نفت خام و افزایش قیمت رآل برزیل در مقابل دلار آمریکا از ۳/۳۴ در ماه ژوئن ۳/۱۱ در زمان درج این گزارش، شرایط مناسبی را بوجود آورد. بالا رفتن ارزش رآل، انگیزه کارخانه‌داران برزیلی را برای فروش شکر بر حسب دلار را کاهش می‌دهد. به‌علاوه سیاست دولت برزیل برای وضع مالیات روی اتانول وارداتی تولید شده از ذرت نیز مزید بر علت گردید، زیرا این سیاست، رقابت اتانول نیشکری را بیشتر نموده و ممکن است کارخانه‌ها را تشویق به تخصیص بیشتر نیشکر برای تولید اتانول و تولید کمتر شکر نیشکری نماید. اخیراً قیمت اتانول هم به‌دلیل افزایش‌های قابل‌توجه قیمت بنزین توسط شرکت نفت ایالتی پتروبراس برزیل، تحت‌الشعاع قرار گرفت، این رشد قیمت‌ها از افزایش شدید قیمت‌های بنزین متعاقب طوفان هاروی ناشی شده است. این شرایط، پله ترازو را به نفع اتانول سنگین‌تر کرد، قیمت آن را تا ۱۴ سنت بر هر پوند افزایش داد و باعث گردید که کارخانه‌داران، تمایل بیشتری به تولید اتانول در باقیمانده فرصت برداشت سال ۲۰۱۷-۱۸ و سال ۱۹-۲۰۱۸ داشته باشند. هرچند قیمت شکر به‌طور جهشی بالا رفت و به ۱۴/۵۸ سنت رسید ولی این وضع بیش از ۶ هفته دوام نیاورد، زیرا نگاه بازار به تولید رونق‌یافته اتحادیه اروپا و شرایط آب و هوای مطلوب هندوستان، بیانگر افزایش تولید (متعاقب کاهش قبلی) بوده است. لذا به‌نظر نمی‌رسد که بازار پتانسیل افزایش قیمت بیشتری را از رقم اخیر داشته باشد. علی‌رغم برآورد ماهانه تراز شکر جهانی در سال ۲۰۱۷-۱۸، این گزارش فصلی به‌روز شده از تراز شکر برای هر کشور را نیز ارائه می‌کنیم. همان‌گونه که قبلاً اشاره شد جهان شکر در سال ۲۰۱۷-۱۸ (اکتبر/سپتامبر)، برای اولین بار پس از سال ۲۰۱۴-۱۵ با مازاد شکر مواجه خواهد بود.

یادآور می‌شود که F.O.Licht، معادل شکر چغندرهایی که به محصول نهایی شکر کریستالی تبدیل نشده را در برآوردهای تولید شکر خود به‌حساب نمی‌آورد (مثلاً مقادیر شکر قابل‌استحصال از چغندری که برای اتانول سوختی مورد استفاده قرار گرفته است). لذا این مسئله می‌تواند دلیل اختلاف گزارشات این نشریه با آمارهای برخی از انجمن‌های شکر و ارقام رسمی اتحادیه اروپا باشد. به‌علاوه تمام اطلاعات ارقام تولید بر حسب ارزش خام ارائه شده‌اند و برای تبدیل به ارزش سفید می‌توان از ضریب ۰/۹۲ استفاده کرد. ممکن است عنوان شود که پیش‌بینی‌های تولید ما بر اساس سال زراعی هر کشور ارائه شده است درحالی‌که این‌گونه نیست و مقادیر محاسبه شده جهت پیش‌بینی تراز شکر جهانی برای هر کشور بر مبنای یک دوره زمانی متعادل‌شکل (اکتبر/سپتامبر) می‌باشد چرا که این نکته پیش‌شرط پیش‌بینی‌های مربوط به تغییر موجودی (یعنی مازاد/کسری) در طول یک‌سال است.

پیش‌بینی‌های فعلی بر این است که تولید جهانی شکر سال ۱۸-۲۰۱۷ (اکتبر/سپتامبر) تا ۱۹۱/۴ میلیون تن افزایش یابد که ۰/۴ میلیون تن کمتر از پیش‌بینی و ۱۳ میلیون تن بیشتر از تولید سال قبل است. افزایش تولید در اروپا، آسیا و آفریقا، عامل اصلی این افزایش خواهند بود.

۵/۳ میلیون تن شکر مازاد در سال ۲۰۱۷-۱۸

اگر این موضوع تحقق یابد، پیش‌بینی نوسان شدیدی را در تولید محصول نشان می‌دهد به‌طوری‌که بعد از ۲ سال متوالی کمبود کالا، در حال حاضر بازار جهانی با وضعیت مازاد کالا روبه‌رو شده است با وجود اینکه رشد مصرف در سال ۲۰۱۷-۱۸، چهار میلیون تن برآورد می‌شود. بنابراین درحالی‌که در سال ۲۰۱۶-۱۷، ۳/۷ میلیون تن کسری کالا در بازارهای جهانی وجود داشت، انتظار می‌رود که در سال جاری، ۵/۳ میلیون تن شکر مازاد حاصل شود. این مقدار کالا شامل ۱/۹ میلیون تن شکر در سال ۲۰۱۷-۱۸ است که از اختلاف بین صادرات جهانی و واردات جهانی به‌دست آمده و در آمارها منظور نشده است. به‌طور کلی، بیشترین افزایش تولید برای سال ۲۰۱۷-۱۸ در آسیا

دبیر انجمن صنفی کارخانه‌های قندوشکر:

ضرورت قطع واردات شکر و خرید شکر مازاد کارخانه‌ها توسط دولت

تولید نزدیک به ۱,۹ میلیون تن شکر در سال زراعی جاری به معنای این است که تارسیدن به خودکفایی در این محصول استراتژیک فقط یک گام دیگر باقی مانده است به این ترتیب واردات شکر برای امسال و سال آتی به طور کلی منتفی خواهد شد. در حالی که این اتفاق بزرگ در صنعت قندوشکر در حال رخ دادن است اما کاهش قیمت شکر در بازار داخلی به دلیل تأخیر در اعلام قیمت توافقی از سوی برخی دستگاه‌های ذیربط و همچنین مشکل مازاد اندک چغندر قند تولید شده نسبت به ظرفیت کارخانه‌ها و قراردادهای منعقد شده شرایط را برای واحدهای تولیدی سخت کرده است.

بهمین دانیایی، دبیر انجمن صنفی کارخانه‌های قندوشکر، ضمن تأکید بر اینکه کارخانه‌ها نباید جریمه تصمیم‌های تأخیری برخی سازمان‌ها و اشتباه در رفتار برخی نهادهای زیرمجموعه دولت را بدهند، گفت: در تازه‌ترین نشست برگزار شده با حضور مسئولین دولتی و انجمن صنفی کارخانه‌های قندوشکر مصوب شد که دولت بخشی از شکر انبار شده در کارخانه‌ها را با قیمت مصوب خریداری کند و همچنین ۶۰۰ میلیارد تومان از بدهی دولت به کارخانه‌های قند نیز پرداخت شود تا به این ترتیب مشکل پرداخت پول چغندرکاران حل شود.

دبیر انجمن صنفی کارخانه‌های قندوشکر افزود: در حال حاضر قیمت شکر در بازار هر کیلوگرم زیر ۲۵۰۰ تومان است که حدود ۲۲۰ تومان کمتر از قیمت مصوب است. دلیل این کاهش قیمت در بازار که به معنای زیان شدید کارخانه‌هاست تأخیر در اعلام قیمت از سوی سازمان‌های مربوطه و عرضه یکباره شکر از سر اضطرار توسط کارخانه‌هاست. در حالی که اگر قیمت مصوب زودتر اعلام می‌شد کارخانه‌ها نیز به مرور شکر عرضه می‌کردند و طلب چغندرکاران نیز سر وقت داده می‌شد و متأسفانه تاوان این تأخیر بر دوش تولید افتاده است.

وی درباره برخی مشکلات که درباره فروش چغندر به کارخانه‌ها بیان می‌شود نیز توضیح داد: متأسفانه یک تصمیم غلط از مدیری کم تجربه که باید با بخش تولید هماهنگ شود منجر به آزادسازی بذر شد. وقتی این تصمیم اشتباه گرفته شده و فروشندگان بذر بدون محاسبه بذر را به کشاورزان دادند و کارخانه‌ها حذف شدند، محاسبات نیز از تعادل خارج شد. فکر می‌کنم که آن مدیر باید پاسخگوی هرج و مرج به وجود آمده باشد. پیش از این، کارخانه‌ها ۱۲۰ سال بود که مطابق با ظرفیت تولیدشان اقدام به عقد قرارداد و تحویل بذر به کشاورزان می‌کردند. وی در پاسخ به این پرسش که آیا افزایش بازدهی در هکتار منجر به افزایش عرضه چغندر شده است توضیح داد: کارشناسان می‌دانند که افزایش راندمان یک امر تدریجی است و در هر دوره زراعی ممکن است ۵ درصد بالا برود و این میزان افزایش در بازدهی نمی‌تواند منجر به افزایش چغندر به میزان فعلی باشد که در مراکز از تولید دیده می‌شود. گمان می‌شود که برخی کشاورزان بیش از رقم مورد قرارداد خود با کارخانه‌ها زمین زیرکشت چغندر برده‌اند و اکنون آن افزایش حاصل از افزایش سطح زیرکشت را می‌خواهند به اسم افزایش راندمان به کارخانه‌ها بدهند. کارخانه‌های قند اما ضمن اینکه همه تلاش خود را برای رضایت چغندرکاران و جلوگیری از ضرر و زیان آنها به کار گرفته‌اند اما در خرید چغندر مازاد بدون برنامه مشکلاتی متحمل شده‌اند که امیدواریم با تصمیم‌های برنامه‌ریزی شده تکرار نشود. اگر برنامه‌ریزی نشود و چغندر قند بدون برنامه و بدون قرارداد، تولید و عرضه شود ممکن است داستان پیاز، گوجه و سیب‌زمینی پدیدار شود که یک سال عرضه آن کم و یک سال زراعی عرضه آنها مازاد بر نیاز بوده و کشاورزان مربوطه با مشکل مواجه می‌شوند و ما نمی‌خواهیم این اتفاق بیفتد.

وی تأکید داشت که اصولاً افسراد دولتی نباید در مسائل بخش خصوصی دخالت کنند که اینگونه مشکلات برای کارخانه‌ها و کشاورزان ایجاد شود.

قیمت شکر

با ۸ ماه تأخیر اعلام شد

اردیبهشت انجام می‌شد، در واقع شکر تولیدی با هزینه‌های جدید تولید می‌شد، اما نرخ که وجود داشت مربوط به سال گذشته بود، بنابراین تصویب شد که از امسال قیمت شکر ابتدای هر سال تعیین شود و تا انتهای سال جاری باشد که متأسفانه مقداری در این زمینه اهمال شد.

دبیر انجمن صنفی صنایع قندوشکر ایران با بیان اینکه قیمت شکر باید در شهریور تعیین می‌شد، گفت: «متأسفانه دستگاه‌های مسئول نه تنها قیمت را ابتدای سال تعیین نکردند، بلکه در زمان معین آن نیز این کار را انجام ندادند و این ضربه بدی را به تولید شکر وارد می‌کند.»

اوایل شهریورماه که کارخانه‌ها کارشان را آغاز کردند، باید بلافاصله نرخ را اعلام می‌کردند که به مرور ما شکر را عرضه می‌کردیم و مطالبات کشاورزان را نیز می‌دادیم. متأسفانه نه تنها اول سال نرخ را تعیین نکردند، ۳ ماه بعد از شروع بهره‌برداری عادی ما این کار اتفاق افتاد و ۳۰ آبان اعلام کردند که نرخ شکر چه میزان است. در حالی که سه ماه شکر ما در انبار دپو شد و ۵۰ هزار نفر کشاورز گرفتار شدند و معطل تصمیم‌گیری چند نفر در این زمینه ماندند.

از صفحه اول

دلیل این امر نیز چیزی جز بدعهدی و اهمال دستگاه‌های دولتی در اعلام نرخ شکر نیست، چرا که قرار بود دولت ابتدای سال جاری قیمت جدید شکر را اعلام کند تا کارخانه‌های قندوشکر بر این اساس بتوانند مطالبات کشاورزان را پرداخت کنند، اما نه تنها این وعده عملیاتی نشد، بلکه دولت قیمت شکر را در زمان معین آن یعنی در شهریور ماه نیز مشخص نکرد و باعث شد شکر تولیدی کارخانه‌ها همچنان در انبارها دپو بماند و مبلغی نیز دست کشاورزان را نگیرد؛ سرانجام ۳۰ آبان ماه جاری نرخ شکر با ۸ درصد افزایش نسبت به سال گذشته ابلاغ شد که این اقدام به دلیل مشکلات به وجود آمده برای کارخانه‌های قندوشکر و کشاورزان چغندرکار بیشتر شبیه نوشدارو بعد از مرگ سهراب است.

به گزارش اقتصاد آنلاین به نقل از فرهیختگان، در همین زمینه بهمن دانیایی، دبیر انجمن صنفی صنایع قندوشکر ایران با بیان اینکه حدود ۳ سال است در کشور چغندر پاییزه نیز کشت می‌شود، اظهار داشت: «کشت پاییزه به منظور افزایش استفاده از آب باران است.» وی اضافه کرد: «وقتی بهره‌برداری از چغندر پاییزه در فروردین

مدیرعامل شرکت بازرگانی دولتی ایران:

دلالتان شکر را ارزان بخرند، به بازار ورود می‌کنیم

سیف با اشاره به اینکه یکی از ابزارهای این کار خرید تضمینی چه در مورد قیمت تضمینی و چه خرید تضمینی است، گفت: در سال جاری حدود ۳۰۰ هزار تن دانه‌های روغنی از کشاورزان خریداری شده و حدود ۸۰۰ میلیارد تومان از محل تولید دانه‌های روغنی به کشاورزان پرداخت شده است. در حالی که قبلاً این پول از کشور خارج می‌شد.

وی اضافه کرد: با این نظام بهره‌برداری خرد، رکورد تولید ۵۰ ساله شکر خام در کشور در سال ۹۵ با تولید یک میلیون و ۶۵۰ هزار تن شکسته شد.

معاون وزیر جهاد کشاورزی افزود: تاکنون حدود ۶,۵ میلیون تن چغندر از چغندرکاران تحویل گرفته شده که پیش‌بینی می‌شود تا ۷ میلیون تن نیز برسد، همچنین در سال جدید تولید گندم حدود ۱۳ میلیون تن و تولید دانه‌های روغنی حدود ۵۰۰ هزار تن پیش‌بینی می‌شود.

سیف تأکید کرد: بازار شکر وضعیت نامناسبی دارد و ما در حال بررسی راه‌های حمایت از تولیدکنندگان هستیم که در صورت ادامه یافتن این روند، شرکت بازرگانی دولتی ایران به این موضوع وارد می‌شود تا به کشاورزان صدمه‌ای وارد نشود.

داخلی تأمین می‌کنیم تا تعادل در قیمت شکر ایجاد شود.

قیمت شکر طی ۲ سال اخیر با افت و خیزهای زیادی همراه بود، تا جایی که به دلیل واردات دیر هنگام شکر در خردادماه سال ۹۶، قیمت آن در بازار مصرف تا کیلویی ۴ هزار تومان هم رسید، اما پس از آن دولت با فعال کردن کارخانه‌های قندوشکر و افزایش تولید داخل که قاعدتاً وابستگی به واردات را کاهش می‌دهد، در قیمت شکر تعادل ایجاد کرد تا جایی که این محصول در بازار مصرف به قیمت هر کیلو ۳ هزار تومان رسیده و ثابت مانده است، اما ظاهراً این روزها دلالتان سعی در ارزان‌خری شکر از کارخانه‌های قندوشکر دارند.

معاون وزیر جهاد کشاورزی با بیان اینکه در کشور بازار شکر وضعیت نامناسبی دارد، گفت: طی سال جاری حدود ۸ میلیون و ۹۰۰ هزار تن گندم از کشاورزان خریداری شده است.

یزدان سیف با اشاره به اینکه کشور اکنون نسبت به ۱۰ سال گذشته در حوزه کالاهای اساسی در وضعیت بسیار آرامی قرار دارد، اظهار کرد: امسال شرایط بازار کالاهای اساسی به صورت اعم و در حوزه مواد غذایی به صورت اخص شرایط آرامی در کشور دارد.

مدیرعامل شرکت بازرگانی دولتی ایران گفت: مدتی است که دلالتان شکر را زیر قیمت مصوب تنظیم بازار از کارخانه‌ها خریداری می‌کنند که در صورت ادامه این روند، ورود کرده و ذخایر استراتژیک خود را از محل داخل بازار تأمین می‌کنیم.

یزدان سیف، به وضعیت بازار شکر اشاره کرد و گفت: با برنامه‌ریزی انجام شده، افزایش تولید چغندر قند به عنوان محصول پایه تولید شکر در کشور و همچنین فعال شدن کارخانه‌های قند، شکر به اندازه کافی در کشور تولید می‌شود، اما این بدان مفهوم نیست که به دلیل عرضه فراوان، برخی بخواهند شکر را زیر قیمت مصوب بازار خریداری کنند.

وی تصریح کرد: اخیراً برخی دلالتان با آنکه قیمت مصوب شکر هر کیلو ۲۷۲۲ تومان است، شکر را کیلویی بین ۲۶۰۰ تا ۲۶۲۰ تومان از کارخانجات می‌خرند که اگر این روند ادامه یابد، شرکت بازرگانی دولتی ورود خواهد کرد.

مدیرعامل شرکت بازرگانی دولتی ایران با اشاره به اینکه به دنبال حمایت از تولید چغندر قند و صنایع قندوشکر در کشور هستیم، خاطرنشان کرد: اگر این روند ادامه یابد، ذخایر استراتژیک خود را که معمولاً از طریق واردات تأمین می‌کردیم، را از بازار

نرخ جدید شکر با ۸ درصد افزایش ۲۷۲۲ تومان تعیین شد

به گفته وی، نرخ جدید شکر با ۸ درصد افزایش نسبت به سال گذشته ۲۷۲۲ تومان در کارخانه تعیین و ابلاغ شده است.

دانیایی اضافه کرد: «در ۱۶ آبان، ۹۶ کارگروه تنظیم بازار افزایش ۸ درصدی قیمت شکر را تصویب کرد، اما تا آن را ابلاغ کند ۲ هفته طول کشید، در حالی که می توانستند آن را یک روزه و ۱۵ روز زودتر اعلام کنند؛ نمی دانیم این تأخیر دستگاهها چیست؟ این اقدامات تولید را با چالش مواجه می کند.»

دبیر انجمن صنفی صنایع قند و شکر ایران با بیان اینکه در ۴ سال اخیر هر سال ما میزان تولید را افزایش داده ایم، گفت: «البته حال و روز خوشی هم نداشته ایم، در ۳ سال گذشته اگر سود و زیان کارخانهها را مورد بررسی قرار دهیم، خواهید دید که اکثر آنها زیانده بوده اند.»

۱۰۰۰ میلیارد تومان به کشاورزان بدهکاریم

دانیایی با اشاره به اینکه ما در حال حاضر به کشاورزان حدود ۱۰۰۰ میلیارد تومان بدهی داریم، اظهار داشت: «این رقم بسیار زیادی است و کارخانهها را با مشکل مواجه می کند و ما باید تاکنون حدود ۷۰ تا ۸۰ درصد این رقم را تسویه کرده باشیم، اما متأسفانه تأخیر دولت در اعلام نرخ شکر مانع این کار شد، چون ما نمی دانستیم شکر تولیدی مان را باید به چه قیمتی بفروشیم.»

وی با بیان اینکه در سال ۹۲ میزان تولید شکر در کشور یک میلیون و ۱۰۰ هزار تن بوده است، گفت: «سال گذشته این عدد به یک میلیون و ۶۴۳ هزار تن رسید؛ یعنی حدود ۵۰ درصد رشد تولید داشتیم.»

دانیایی افزود: «امسال نیز حدود یک میلیون و ۷۰۰ تا یک میلیون و ۸۰۰ هزار تن تولید خواهیم داشت؛ یکی از دلایل افزایش تولید خوشحسابی کارخانهها با کشاورزان بوده است؛ کارخانهها و کشاورزان سالهای طولانی با یکدیگر کار کرده اند و رابطه خاصی میان آنها ایجاد شده است، شاید بتوان گفت تنها محصولی که کشاورز می داند با چه قیمتی و در چه زمان مناسبی تحویل بدهد و چیزی روی دست تولیدکننده نمی ماند، چغندر است.»

وی اضافه کرد: «تنها محصولی که همیشه

کشاورزان راضی بودند، به موقع پولشان را می گرفتند و به موقع نیز کشت می کردند، چغندر بوده است که شرایط آن را نیز متأسفانه امسال نامساعد کردند.»

اگر شکرهای دپوشده وارد بازار شوند کارخانهها ورشکست می شوند

دبیر انجمن صنفی صنایع قند و شکر ایران درباره اینکه تا پایان سال جاری چه میزان از بدهی کشاورزان را می توانید پرداخت کنید، تصریح کرد: «نمی دانم، اقدام دولت باعث شده حدود ۶۰۰ تا ۶۵۰ هزار تن شکر در انبارها دپو شود، اگر الان ما بخواهیم وارد بازار شویم، عرضه و تقاضا دچار مشکل می شود و بازار آشفته خواهد شد؛ نمی دانم چقدر می توانیم بفروشیم، چگونه می توانیم بفروشیم، اگر الان بخواهیم این محصول را وارد بازار کنیم، قیمت به طور وحشتناکی کاهش می یابد و کارخانهها ورشکست می شوند؛ به عبارتی دولت تمام زنجیره را به هم ریخته است.»

دانیایی درباره اینکه آیا نمی شود این محصول را صادر و مطالبات کشاورزان را پرداخت کرد، افزود: «خیر، امکان صادرات وجود ندارد، چرا که قیمت تمام شده ما بالاتر از خارج کشور است، چون قیمت چغندر داخل گرانتر است. الان در اروپا چغندر را ۲۶ یورو هر تن خریداری می کنند، ما این محصول را ۷۵ یورو هر تن خریداری می کنیم؛ این باعث می شود قیمت شکرمان نیز بالاتر باشد، بنابراین امکان صادرات نداریم.»

دولت ۶۰۰ میلیارد تومان

به کارخانههای قند و شکر بدهکار است

وی با بیان اینکه کارخانههای قند و شکر حدود ۶۰۰ میلیارد تومان بابت مابهالتفاوت قیمت شکر از دولت بدهکار هستند، گفت: «این بدهی مربوط به سالهای ۹۳، ۹۴ و ۹۵ است.» قرار گرفتن در مسیر خودکفایی شکر، راه دشواری بود که کشاورزان، کارخانهها و مسؤولان آن را پیموده اند و اکنون که زمان زیادی نمانده تا با موفقیت به انتهای این مسیر برسیم، به نظر می رسد خراب کردن این مسیر عقلانی و منطقی نیست و از دولتمردان انتظار می رود بیش از پیش در این زمینه تدبیر به خرج دهند و مانع باز شدن مجدد درهای واردات به روی کشور و ناامیدی چند هزار کشاورز داخلی شوند.

معاون توسعه بازرگانی و صنایع تبدیلی وزیر کشاورزی:

واردات شکر ممنوع شد

معاون توسعه بازرگانی و صنایع تبدیلی وزیر کشاورزی از ممنوعیت واردات شکر و بی نیازی از آن تا پایان امسال خبر داد.

علی اکبر مهر فرد اظهار کرد: میزان واردات شکر در نیمه دوم سال گذشته بالا بود و در نیمه نخست امسال هم حجم بسیاری از این محصول استراتژیک به کشور وارد شد که با توجه به موجودی انبارها و تولید بالای شکر در سال جاری (که هم اکنون در فصل برداشت آن و تحویل به کارخانههای قند و شکر هستیم) به نظر می رسد تا پایان امسال نیازی به واردات شکر نداشته باشیم.

وی با بیان اینکه اگر اواخر امسال ثبت سفارش برای واردات شکر آزاد شود، برای تأمین نیاز کشور در تابستان سال آینده خواهد بود، افزود: در نیمه دوم امسال هیچ نیازی به واردات شکر نداریم؛ بنابراین وارداتی اتفاق نمی افتد اما ممکن است برخی که پیش از ممنوعیت

واردات شکر اقدام به ثبت سفارش آن کرده اند محصولشان به کشور وارد شود که البته حجم محدودی دارد.

آمار ۷ ماهه واردات شکر گویای همین وضعیت است؛ چرا که بر اساس این آمار بیش از ۷۰۸ هزار تن قند و شکر تصفیه نشده به کشور وارد شده که ارزشی بالغ بر ۳۵۶ میلیون و ۴۰۰ هزار دلار داشته است.

این میزان واردات از نظر وزنی ۴۶.۷۳ درصد و از نظر ارزشی ۵۲.۳۲ درصد رشد را نسبت به همین بازه زمانی در سال گذشته نشان می دهد؛ اما این میزان واردات نشان می دهد که ثبت سفارشهای گذشته چندان حجم بالایی ندارد، چرا که در ۶ ماهه نخست امسال ۷۰۷ هزار و ۶۱۰ تن واردات شکر به ثبت رسیده است و به نظر می رسد که در صورت ادامه داشتن ممنوعیت، آمار واردات برای این محصول استراتژیک نباید تغییر محسوسی داشته باشد.

تأخیر در اعلام نرخها به ۹۰ روز رسید

پاییز تمام شد، نرخهای خرید تضمینی کشاورزی اعلام نشد

در حالی که تأخیر در ابلاغ نرخهای خرید تضمینی محصولات کشاورزی به حدود ۹۰ روز می رسد، کشاورزان بلا تکلیف بدون هیچ برنامه ای از تولید و بازار، محصولات مختلف را کشت کرده اند و بر اساس اطلاعات به دست آمده، هنوز جلسه شورای اقتصاد برای بررسی نرخها برگزار نشده و پافشاریهای حجتی همچنان ادامه دارد. بر اساس تبصره ۶ قانون تضمین خرید محصولات اساسی کشاورزی، دولت موظف است نرخ خرید تضمینی محصولات اساسی کشاورزی موضوع این قانون در هر سال زراعی را پیش از شروع فصل کشت (تا پایان شهریورماه) و به گونه ای تعیین کند که میزان افزایش آن هیچگاه از نرخ تورم اعلام شده از سوی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران در همان سال کمتر نباشد. حدود ۳ ماه از اجرای این قانون می گذرد و اجرای این قانون بلا تکلیف مانده و خبری از تصویب و ابلاغ نرخهای خرید تضمینی محصولات کشاورزی نیست که البته بر اساس آخرین اطلاعات و اخبار به دست آمده خبرنگار ایسنا از شورای اقتصاد طی یک ماه گذشته جلسه شورای اقتصاد برگزار نشده که این موضوع در دستور کار بررسی تصویب و ابلاغ قرار گیرد. یک مقام مسؤول در وزارت جهاد کشاورزی در این باره به ایسنا گفت: آقای وزیر نمی خواهد نرخهای خرید تضمینی محصولات کشاورزی به گونه ای تصویب شود که افزایش نسبت به سال گذشته نداشته باشد یا آنکه به زیان کشاورزان تمام شود؛ بنابراین کاری کرد که نرخهای پیشنهادی وزارت جهاد کشاورزی مستقیماً به شورای اقتصاد برود تا آنجا با حضور همه وزرای عضو در این باره تصمیم گیری شود. البته پیش از این علی خامنه ای - مدیرعامل مجمع خبرگان کشاورزی - در این زمینه به ایسنا گفته بود که کشاورزان به دنبال افزایش قیمت محصولات خود نیستند، اما دولت بر اساس قانون باید نرخ خرید تضمینی محصولات کشاورزی را قبل از شروع فصل کشت یعنی تا ۲ هفته قبل اعلام می کرد تا تولیدکنندگان تکلیف خودشان را بدانند و برای آینده تولید و بازار محصولشان برنامه ریزی کنند. به گفته وی، وزارت جهاد کشاورزی اگر می خواهد مجدداً مانند امسال شاهد کاهش تولید گندم نباشد بهتر است هر چه سریع تر نرخ خرید تضمینی این محصول را اعلام کند و حتی اگر نمی خواهد افزایش قیمتی را برای آن اعمال کند می تواند از دیگر راهکارها بهره بگیرد.

پارسال هم بیش از ۳ ماه تأخیر در تصویب و ابلاغ نرخهای خرید تضمینی به وجود آمد و حتی برخی از کارشناسان علت این تأخیر را کاهش تولید و سطح زیر کشت گندم در جهت کنترل تنظیم بازار و محدودیت های مالی دولت در راستای خرید این محصول از کشاورزان می دانستند که البته مسؤولان وزارت جهاد کشاورزی آن را رد و اعلام کردند که دلیل تأخیر در ابلاغ نرخ خرید تضمینی محصولات کشاورزی چانه زنی و پافشاری حجتی برای رسیدن به نرخهای منطقی مورد نظر خود است.

حالا باید ببینیم که امسال حجتی می تواند حرف خود را به کرسی بنشاند و با نرخهای تضمینی مورد رضایت کشاورزان و کارشناسان، تأخیر در تصویب و ابلاغ آنها را به گونه ای جبران کند یا اینکه مانند پارسال نرخهای خرید تضمینی محصولات کشاورزی با فاصله معناداری نسبت به نرخهای پیشنهادی وزارت جهاد کشاورزی تصویب و ابلاغ می شود؟

خرید بیش از یک میلیون و ۶۰۰ هزار تن چغندر قند در آذربایجان غربی

رئیس سازمان جهاد کشاورزی آذربایجان غربی گفت: افزون بر یک میلیون و ۶۰۰ هزار تن چغندر قند توسط کارخانههای قند از آغاز فصل برداشت تاکنون در این استان از کشاورزان خریداری شده است. اسمعیل کریم زاده با بیان اینکه ارزش ریالی خرید این میزان چغندر قند در استان در حدود ۵ هزار و ۴۲۰ میلیارد ریال است، افزود: تاکنون در حدود ۴۲ درصد معادل ۲ هزار و ۲۶۰ میلیارد ریال از مطالبات چغندر کاران در قالب پول نقد، شکر و نهادههای کشاورزی پرداخت شده و مابقی نیز به تدریج در حال پرداخت است. وی با اشاره به میزان خرید چغندر قند تاکنون توسط پنج کارخانه قند استان، گفت: بیشترین میزان خرید تا زمان حاضر در حدود ۴۳۸ هزار تن توسط کارخانه قند ارومیه انجام گرفته است. امسال بیش از ۳۰ هزار هکتار از زمینهای کشاورزی استان زیر کشت چغندر قند قرار گرفته که بیشترین اراضی اغلب در شهرستانهای جنوبی استان قرار دارد. پیش بینی می شود امسال حدود ۲ میلیون و ۲۰۰ هزار تن چغندر قند در این استان تولید شود. کریم زاده با اشاره به وضعیت آب مصرفی در بخش کشاورزی و بحران کم آبی دریاچه ارومیه نیز اظهار کرد: در مزارع چغندر قند از روشهای آبیاری تحت فشار از جمله آبیاری بارانی و نوار تیپ استفاده می شود. وی اظهار کرد: با تجهیز اراضی زیر کشت این محصول به سیستمهای نوین آبیاری شاهد افزایش راندمان و بهره وری بیش تر از آب در مزارع چغندر قند هستیم. برداشت چغندر قند از ۱۱ شهریور ماه امسال آغاز و هم اکنون به پایان رسیده است؛ بر اساس برآوردهای انجام شده تحویل این محصول به کارخانههای قند تا ۲۵ دی ماه سال جاری ادامه می یابد.

